

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De Maximo episcopo, variis criminibus in famato, & ad synodum sæpius
vocato, qui venire & se excusare neglexerat. clxi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

moueat. Si verò aliquando defuerit, subtrahens se restituito in communione episcopo, ipse remoueat à communione accusator: ita tamen vt nec ipsi adimatur facultas causæ peragenda, si se ad diem occurrere non noluisse, sed non potuisse probauerit. Illud verò placuit, vt, cùm agere cœperit in episcoporum iudicio, si fuerit accusatoris persona culpabilis, ad arguendum non admittatur, nisi proprias causas non tamen ecclesiasticas afferere voluerit.

De Maximo episcopo variis criminibus infamato, & ad synodum sæpius vocato, qui venire & se excusare neglexerat. Cap. CLXI.

Bonifacius episcopus, Patrolo, Remigio, Maximo, Hilario, Seuero, Iuliano, Castorio, Leontio, Constantino, Ioanni, Mótano, Marino, & cæteris episcopis per Gallias, & per septem prouincias constitutis. Valentina nos clerici ciuitatis adierunt, proponentes libellum & crimina quæ Maximû tota prouincia asserit commisisse. Delegata toties cognitione, illum constituta semper subterfugisse iudicia, nec confusum conscientia festinasse, vt si esset innocens exterminatis omnibus purgaretur: quæ toties decreta ex nostrarû quoque chartarû instructione cognouimus. Qui econtrario probauit de se illa quæ dicta sunt, quia ad ea confutanda, quum essent innumera, à decessoribus meis prouincialis est delegata cognitio. Conuentus etiam dicitur vitasse, & minimè adesse voluisse: & nullus dubitat quòd ita iudicium nocens subterfugit, quemadmodum vt absoluat qui est innocens quærit: Sed astuta cauillatio eorum qui versutus agendum credunt esse consiliis, nunquam innocentia nomen accipiet. Confitetur enim de omnibus, quisquis se subterfugere iudiciû dilationibus putat. Veniet tamen aliquando ille qui talis perhibetur in medium. Nec prodest illi toties latuisse, toties subterfugisse, quem sui actus, & commissa, quocunque fugerit, ea quæ obiciuntur illi, si vera sunt, crimina persequuntur. Debueram quidem iam nunc dignam pro eius accusatis in nostro iudicio actibus, qui cognitionem & decretum iudiciû sepè declinando credit illudendum, dare sententiã. At ne aliquid præcoqui forsitan iudicaret, & sibi qui absens est, licèt sit quæsitus à nobis, reseruatam esse nihil diceret, malimus intercedere tempore data differri, quum hoc etiam eius

*Ex epist.
Bonifacii
papæ, ad
episcopos
Galliarum.*

D. BURCHARDI EPIS. VVORMAC.

accusatores assererent. De cuius intentionibus & moribus sit secretum maximum, tanto magis damnanda committere, quanto tardius se constituto iudicio praesentaret. Quem manichaeorum inuolutum caligine arguunt, turpique secta olim. Ita quum non posset abluere animum sordida improbatione, obiectaque ei gesta synodalia proferentes, & commissis inuolutum vndiq; flagitiis, nullum ei saniratis habuisse respectum, quem furore suo & insana temeritate ad secularium quoque iudiciu tribunali subditum quaestioni, quod in vili quoque persona turpissimum est, obiicerent. Peruenisse eum ad homicidij damna asserunt, gestis prolatis in medium. Et hunc talem post tanta tali que commissa, episcopatus adhuc sibi nomen in suis latibus vindicare, in propriae ciuitatis infamiam, nimis doloribus conqueruntur, & sanctum nomen vindicando sibi velle polluere. Ideoque fratres charissimi, quia audiendus hic praesentare se noluit, nec conuictus forsitan ab accusantibus se defendere possit: digna tandem aliquando praesentatus episcopali iudicio pronuntiationis congrue ferri sententia iudicamus. Quamquam illi quum edocta fuerint, sciamus huius nominis non esse iacturam, qui pudorem nunquam habuisse sacerdotij perhibetur, & locum suum nec modico quidem tempore custodisse, dilationem dedimus, & decreuimus vestram debere intra prouinciam esse iudicium, & congregare synodum ante diem Calendarum Nouembrium, vt si adesse voluerit praesens, si confidit ad obiecta respondeat: si adesse neglexerit, dilationem sententiae de absentia non lucretur. Nam manifestum confiteri eum de crimine, qui indulto & toties delegato iudicio, purgandi se occasione non vtitur. Nihil enim interest, vtrum in praesenti examine omnia quae dicta sunt comprobentur: quum ipsa quoque pro confessione procurata toties constet absentia. Nos autem per omnes prouincias literas dirigemus, ne excusationem sibi ignorationis obtendat, vt ad prouinciam venire cogatur, & illic se constituto praesentare iudicio. Quicquid autem vestra charitas de hac causa duxerit decernendum, quum ad nos relatum fuerit, nostra, vt condecet, necesse est autoritate firmetur.

De episcopo inculpato qui ad synodum vocatus, venire contempserat. Cap. CXII.